

Tret de sortida a la batalla de Barcelona

Els partits ja s'aboquen a una precampanya entelada per l'embat judicial contra l'independentisme

Els lloguers pugen un 3,2% durant l'any 2017 a Ponent

A Catalunya han crescut un 9,9%

EL PUNT AVUI+

Edició de Lleida

DILLUNS • 2 d'abril del 2018. Any XLIII. Núm. 14594 - AVUI / Any XL. Núm. 13464 - EL PUNT

1,20€

#CATALUNYALLIBERTAT

P8-12

Puigdemont crida des de la presó "a seguir endavant"

PERSISTIR • Reclama que no s'abaixi "la guàrdia" davant d'un Estat cada cop més "autoritari"

CARRER • El polític empresonat insta a mantenir la mobilització de manera pacífica i cívica

PAS • ERC planteja formar govern abans de Sant Jordi i creu que JxCat no proposarà el president

Alguns dels manifestants en l'emblemàtic indret de Berlín ■ OMER MESSINGER / EFE

Demanda de llibertat a Berlín

Centenars de persones es manifesten des de la Porta de Brandenburg

Els CDR aixequen les barreres de diversos peatges

Amb accions de curta durada en diferents indrets, insten a no pagar en l'operació tornada, per reclamar la llibertat dels presos

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

TQ EURO CREDIT
La primera financera familiar que suma

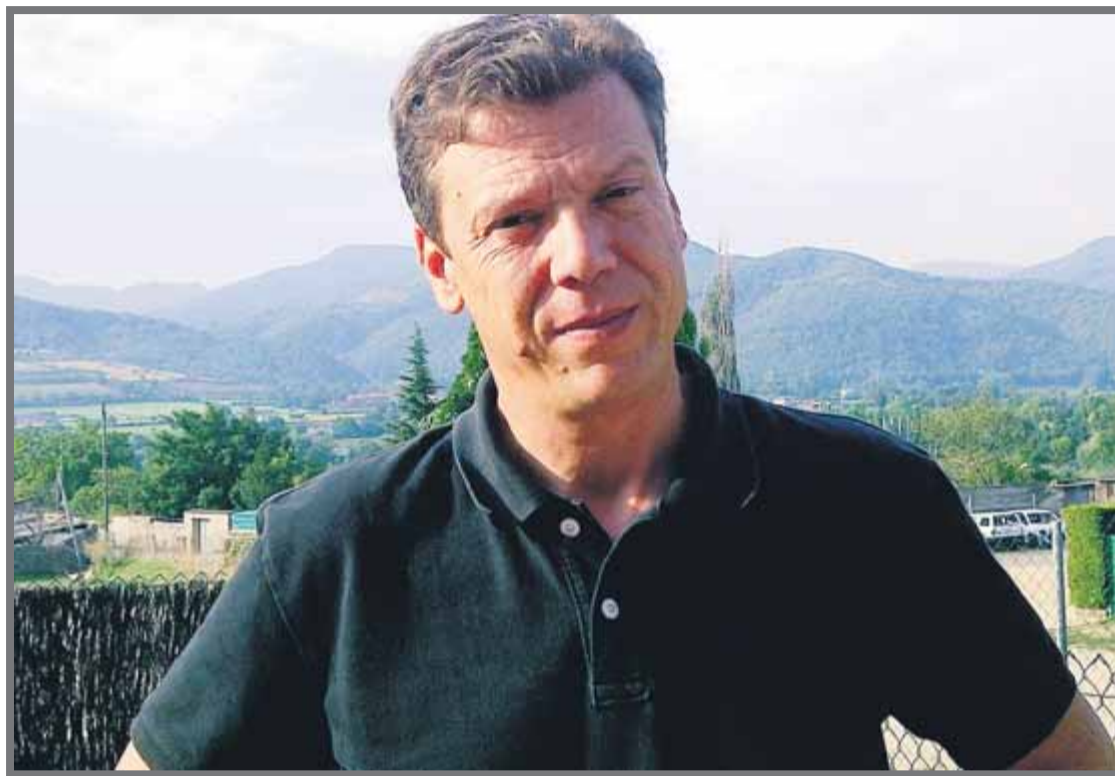
Telèfon: 972487222
www.tqueurocredit.com

Pere Porta

Director de l'Institut per al Desenvolupament de l'Alt Pirineu i l'Aran (Idapa)

“Els camins ramaders tenen potencial turístic i són patrimoni”

● A Catalunya, s'estima que la xarxa de camins ramaders de la transhumància engloba 20.000 quilòmetres. Ara, se'n fa un primer inventari, amb el camí que uneix la Cerdanya i el Penedès

Porta és director de l'Idapa, ens que, amb la Fundació del Món Rural, impulsa el grup de treball ■ IDAPA

Eva Pomares
TREMP

Quins són els orígens del projecte Transhumància i Camins Ramaders?

A finals del 2009, arran d'una col·laboració de la Fundació del Món Rural i l'Idapa, vam constituir un grup de treball amb diferents persones a escala de Catalunya, i vam encetar diferents línies de treball. Així i fins ara, s'ha elaborat un informe sobre l'estat de la xarxa de camins, amb recomanacions i propostes; i un mapa de camins ramaders, jornades, un document sobre la transhumància a les vies pecuàries. També s'ha creat un web, el Transhumància.cat, en el qual aboquem tota la documentació. El 2015, vam iniciar el treball amb els ajuntaments de Santa Margarida i els Monjos, Lluçà i Llivia amb l'objectiu de crear el camí ramader de Marina, que enllaça la Cerdanya i el Penedès. El 2016, vam organitzar el primer congrés sobre transhumància i camins ramaders, del qual ara hem publicat les conclusions.

Quin és l'objectiu final de tot el projecte, a llarg termini?

És aportar coneixements, cartografia, continguts i propostes per elaborar materials, documents que constitueixin una base sòlida per a futures actuacions. La transhumància i els camins ramaders constitueixen un patrimoni cultural, històric, arquitectònic, paisatgístic i ecològic imprescindible, que cal potenciar i preservar.

La transhumància és una activitat ramadera molt minoritària.

Sí. De fet, es manté encara alguna activitat a Llivia, a la Cerdanya, on celebren la pujada dels ramats a la muntanya i alguna cosa al Pallars, però l'activitat va a la baixa perquè ja s'utilitzen altres sistemes per moure'ls. El 2015 i segons dades del Departament d'Agricultura es van moure cap a 2.330 ovelles i cabres a peu i un nombre similar en camió. Per contra, en bovins les xifres són de 867 a peu i 3.778 en transport motoritzat. I sols 86 pòltres o cavalls van fer transhumància cap a les pastures.

Amb aquesta realitat sobre l'ús tradicional, amb quins nous usos i finalitats s'haurien de mantenir els camins ramaders?

Conservar o intentar recuperar les vies és important i útil per al manteniment de territori. Considerem que poden bastir productes de promoció turística, de senderisme i coneixement del territori, però tenir aquests camins nets també serveix per fer una funció molt important de prevenció d'incendis. Creiem que també pot generar una petita activitat econòmica i alhora donar suport a la pervivència de la transhumància, una activitat ancestral ara amb altres usos.

La xarxa de camins, que creua tot el país per anar cap a les pastures d'estiu, quin abast té i en quin estat es troba?

El Departament d'Agricultura té classificats 77 camins ramaders a les comarques barcelonines, que sumen 234 quilòmetres; a les gironines existeixen 57 camins, que engloben 150 quilòmetres; a les tarragonines, 478 camins ramaders i 1.409 quilòmetres, i a la demarcació

de Lleida són 135 camins i 595 quilòmetres. En total, els camins ramaders classificats actualment a tot el país sumen 2.390 quilòmetres, però s'estima que n'existeixen uns 20.000 quilòmetres. La Val d'Aran, el Pallars Sobirà i el nord de l'Alt Urgell, la Cerdanya i el Ripollès són comarques que encara reben bestiar i on es manté una mica la transhumància, bé sigui a peu o en vehicles. A l'estiu, el bestiar a la muntanya hi és.

Les conclusions del congrés cap a on apunten?

Es van tractar tres eixos: la infraestructura, el marc legal i usos complementaris com ara els turístics, els transhumants ramaders i el futur de la ramaderia extensiva. Les tres conclusions principals són que cal avançar en la classificació dels camins ramaders de Catalunya, perquè ara sols en tenim un mapa, però no estan inventariats. Ara li donem un impuls, a través de la prova pilot del camí de la Marina, tot iniciant el procés administratiu d'inventariar un camí. Comencem pel tram de la

Cerdanya i ha de servir per generar la metodologia per anar inventariant la resta.

Teòricament i des de fa segles, les vies pecuàries estan legalment protegides, i no es poden tallar ni inundar, etc.

Sí, legalment és així, però no tenim l'inventari fet. El pas següent és generar figures de protecció. La segona mesura és intentar aportar oportunitats econòmiques per obrir alguns camins ramaders i transhumants. De fet, el camí de la Marina pretén ser un producte turístic, i un element de promoció del territori.

Per tant, els camins tenen un potencial econòmic?

Un doble potencial. Per un costat, reconèixer aquest valor de patrimoni cultural i natural ja és important per al territori. A banda, hi ha l'activitat econòmica que pugui generar, sobretot turística. La idea és vincular, a través dels camins, el pastor, la ramaderia i el producte local, tot reivindicant aquests recursos. ■

116119-1141031W

ESPAI PISCINES

GRQP Ens banyem?
Tel. 902 107 208
www.espaipiscines.com

BANYOLES C. Sant Andreu, 45 box. 4, 17846 Mata. Tel. 972 58 07 68
OLOI Av. Sant Jordi, 172-174, 17800 Olot. Tel. 972 28 05 19

119162-119560W

FESMÉS

el bricolatge de casa
FES BRICO CAT!

reformes · jardí · moble kit

fes-te Client FESMÉS fesmes.cat

Demana la targeta client Fesmes i acumula un 3% dte en cada compra

801175-1127322W

PER FI EL MANTENIMENT DEL TEU ASCENSOR A MIDA

MANTENIMENT JA ERAHORA

www.citylift.net

CITY

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jordi Creus

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Intervenció anunciada

Fent un símil fàcil amb aquella gran novel·la de García Márquez, em sembla que no m'equivoco gens si dic que

aquests dies estem vivint una "Crònica d'una intervenció anunciada". M'estic referint a la Televisió de Catalunya i a les contínues –i planificades– andanades tant contra la independència del mitjà com contra la professionalitat d'aquells que hi treballen. Fa uns dies –i arran de la cobertura feta per la cadena de la detenció a Alemanya del president Puigdemont i de les reaccions de protesta que va provocar– el govern espanyol i aquells que li donen suport van situar TV3 en el centre de la diana. Així, mentre Sáenz de Santamaría exigia "un debat en profunditat sobre el sectarisme de TV3", des de Cs, Juan Carlos Girauta, en el més pur estil incendiari-falangista que el caracteritza, afirmava que la cadena catalana era "una peça clau de l'engranatge del cop d'estat". I García Albiol rematava dient que "el contingut informatiu de

Els nous inquisidors volen tancar TV3 per haver fet el mateix que fan la CNN, la BBC, Euronews, Al Jazeera, France 24 o La Sexta

TV3 és un perill per a la convivència a Catalunya".

Però què va fer TV3 per provocar aquestes reaccions –una mostra entre totes les que demanaven el tancament de la cadena amb un llenguatge més propi del general Mola–? Una cosa tan perillosa en aquesta Espanya del segle XXI com informar. Informar i explicar què estava passant en aquells moments als carrers de Barcelona. Com van fer la CNN, la BBC, Euronews, Al Jazeera, France 24 o La Sexta, amb connexions en directe amb la capital catalana i amb entrevistes amb experts que podien posar llum sobre el tema. Què havia de fer TV3, doncs, segons aquests nous inquisidors? Ignorar una notícia que recollien les principals cadenes del món i que tenia una relació directíssima amb Catalunya? Tant és. L'important és escampar la merda. I ells saben molt bé que una mentida repetida mil vegades s'acaba convertint en una veritat. Així, TV3 és una eina de manipulació i odi i els Jordis són a la presó a causa de la violència tumultuària del 20 de setembre passat. Fot-li!

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Genis i mainaderes

Entre les dones que van fotografiar Salvador Dalí, hi va haver també la misteriosa Vivian Maier, la mainadera que, de manera inadvertida per tothom, va fer milers de fotografies de Nova York i Chicago entre els anys cinquanta i vuitanta, amb les quals ha adquirit, pòstumament, una notorietat internacional sense precedents. El seu retrat de l'artista no s'ha pogut incloure a l'exposició *Elles fotografien Dalí*, amb què el castell de Púbol ha inaugurat la temporada, però sí que apareix generosament reproduït en el catàleg, il·lustrant el text que la crítica de cinema Imma Merino dedica a reflexionar sobre la mirada que aporren a la construcció del personatge d'artista les catorze fotògrafes seleccionades. Certament és un retrat bastant atípic de Dalí, gairebé el que avui en diríem una foto robada. Era l'any 1952, i el pintor sortia del MOMA de Nova York, pel que sembla després de sotmetre's a una sessió fotogràfica. Quan baixava les escales del museu, empolainat com de rigor, amb el bigoti hirsut, un clavell al trauc i la punta d'un mocadoret blanc sobresortint de

“La invisibilitat deliberada no és estranya en algunes dones artistes

la butxaca de l'abric, una dona que no havia vist mai li va tallar el pas: era alta, molt alta i prima, i vestia d'una manera estrambòtica, amb sabates grosses, una camisa d'home, un barret de l'any de la picor i, sobretot, una càmera penjada al coll. No se sap si va demanar-li permís per disparar, però el cas és que va fer-ho, i Dalí va quedar fixat per sempre, en l'arxiu d'una desconeguda, amb una expressió mig d'estranyesa, mig d'incomoditat, com si de manera inopinada s'hagués adonat que no portava la màscara posada. Imma Merino escriu una cosa preciosa sobre aquest instant: l'artista potser

va intuir que aquella dona era el seu "reflex invertit", amb el qual per un moment es va sentir identificat "com una possibilitat inexperimentada d'ell mateix". L'home que al segle XX més havia fet per mostrar-se, cara a cara amb la dona que més es va esforçar a amagar-se. La invisibilitat deliberada no és estranya en algunes dones d'intensa creativitat. Fa poques setmanes, ha sortit a la llum una altra fotògrafa ignorada, Masha Ivashintsova, que durant dècades va tenir amagades a les golfes de casa seva, a Sant Petersburg, prop de trenta mil negatius de la vida quotidiana a la Rússia soviètica. I, sense anar tan lluny, podem fer memòria de la catalana Milagros Caturla, de qui un turista nord-americà va adquirir als encants un lot de negatius de la Barcelona de postguerra pensant, sense cap dubte, que eren obra d'un home, fins que una recerca recent ha desvelat que l'autora era una humil funcionària del servei d'Agrimensura. Potser totes van tenir al davant el seu Dalí, un geni altiu, i en van fer prou de mirar-lo fixament als ulls abans de perdre's de nou entre la multitud.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/n9tvbu>

A la tres

Pepa Masó / pmaso@elpuntavui.cat @ppamaso

Afer intern(acional)

Malgrat que cada dia se'n parla, de la situació del presos polítics i dels exiliats a la premsa internacional, el govern de Mariano Rajoy vol fer creure que no passa res. De fet el seu ministre d'Afers Exteriors fins i tot menysprea el ressò que l'assumpte està tenint a Europa convençut que l'imperi de la llei s'imposarà i que aconseguirà l'extradició del president Puigdemont. El cert és, però, que des del bloc anomenat constitucionalista comencen a aixecar-se veus que alerten del fracàs estrepitos del relat oficial en comprovar com s'està estenent una onada de solidaritat internacional envers els presos i els exiliats. Parlen d'una campanya de desprestigi de l'Estat espanyol orquestrada des de l'independentisme quan el que haurien de preguntar-se és qui és el responsable últim d'aquest desprestigi. Perquè com s'explica a fora que els membres d'un govern elegit de-

“Les acusacions de pràctiques autoritàries per part de l'Estat espanyol es van estenent com una taca d'oli

mocràticament, que els líders de les principals entitats de la societat civil, estiguin empresonats per les seves idees i per defensar allò que reclama una majoria del poble català? Com s'explica que es persegueixi tot aquell que gosi qüestionar l'actuació de l'executiu de Rajoy ja sigui un cantant o un

funcionari de la presó d'Estremera? Per molt que s'hi entestin, els fets són els que són i les acusacions de pràctiques autoritàries per part de l'Estat espanyol es van estenent com una taca d'oli. Ja va passar amb la repressió policial de l'1-0. Per molt que van parlar de manipulació, les imatges dels cops de porra a persones que pacíficament s'estaven al col·legis electorals parlaven per si soles. Fa sis mesos no se'n van sortir i ara van pel mateix camí. L'afer intern és de tot menys intern, perquè està a tot arreu. Ara més que mai. Rajoy, contràriament al que va vendre als socis europeus, no va poder aturar el procés amb les eleccions del 21-D, i ha hagut de recórrer a la justícia, incapaç de resoldre fent política un conflicte polític. Europa està sent conscient d'aquesta incapacitat en haver-hi estats membres que s'hauran de pronunciar ni que sigui judicialment. L'afer intern no té fronteres.

EDITORIAL

Fauna al territori amb mesures

L'arribada del llop a terres catalanes procedent de França ha activat l'alarma en alguns sectors dels Pirineus com ara el ramader. Una preocupació afegida a la que ja va generar la reintroducció de l'os, que demostra una reeixida reproducció. El cas del llop és més inesperat, però ara ja podem parlar d'una certa consolidació, amb setze exemplars detectats des de l'any 2000. De moment tots, solitaris i erràtics, però la temença que es generi una llopada creix. I això obliga a posar damunt la taula reflexió, l'acció decidida de les institucions i establir acords entre els actors implicats. Cal veure la reintroducció de fauna salvatge que s'havia extingit com una realitat indefugible que ha arribat per quedar-se, i que cal valorar com un actiu per al país, per molt que calgui afrontar els problemes de convivència entre animals i l'activitat de l'home. Per això l'acció de l'administració ha de ser extremadament curosa en dos àmbits: control exhaustiu de tota la fauna salvatge amb instruments d'identificació i seguiment, i mecanismes de compensació que permetin neutralitzar els perjudicis que l'existència de depredadors al territori provoqui sobre activitats, com la ramadera, que cal preservar.

A més, cal aconseguir que el conjunt d'habitants dels Pirineus s'impliquin i participin en aquest àmbit. La recuperació de la fauna és riquesa natural. És cert que no ens podem emmirallar en experiències d'altres països molt més grans que disposen d'ingents parcs naturals. Però tampoc podem reforçar l'exploració intensiva del territori que va des de la ramaderia fins a l'esquí, les infraestructures, el turisme, etc., sense tenir en compte la preservació natural. Com sempre, es tracta de posar-hi seny i trobar l'equilibri, per difícil que sigui d'aconseguir.

De reüll

Anna Puig

L'únic camí a seguir

Ja ha passat mig any però la ferida es manté oberta. De fet, no es tancarà mai. Els fets de l'1 d'octubre restaran a la memòria dels catalans i passarà a formar part de les pàgines de la funesta història de la repressió del regne espanyol vers el nostre país. Tenim molt presents els cops de porra de la policia espanyola. La violència totalment injustificada contra persones de totes les edats, amb les mans enlaire, defensant pacíficament les urnes. Les imatges van donar la volta al món i els aliats europeus del govern espanyol no van escatimar les crítiques contra l'actuació policial. Fins llavors, es feien giragonses dialèctiques i polítiques per esquivar el suport a Catalunya o mantenir posicions equidistants o, directament, contràries a la independència del nostre país. La brutalitat policial d'aquell dia, però, feien impossible no posicionar-se a favor del poble català.

La memòria de l'1 d'octubre, en què tantes persones hi van posar de la seva part perquè és pugués tirar endavant la votació, és, mig any després, el puntal de la dignitat dels independentistes. Tots aquells esforços, totes aquelles ferides, no poden haver estat en va. Així ho creu la ciutadania i així ho haurien de tenir present els partits sobiranistes. La memòria de l'1 d'octubre ha de ser l'impuls per seguir lluitant contra l'embat de l'Estat espanyol. Tirar endavant amb els principis sobiranistes és, per dignitat del poble català, l'únic camí a seguir.

Les cares de la notícia

MINISTRE DE DEFENSA

Avigdor Lieberman

Negació de la realitat

Que una protesta acabi amb 15 morts pels trets disparats per l'exèrcit hauria de suposar, com a mínim, una investigació sobre els fets. Ahir, Israel va assegurar que no pensa investigar res i que l'actuació de l'exèrcit contra els palestins ha estat correcta, negant la realitat que tothom ha vist.

LEHENDAKARI

Iñigo Urkullu

Ferms contra el 155

El PNB sempre ha anat a la seva. I molts pensaran: "I els ha anat bé." Doncs ahir el lehendakari, Iñigo Urkullu, va tornar a demanar diàleg per superar el conflicte polític que hi ha a Catalunya i va insistir que no negociaran amb el PP mentre estigui en vigor el 155.

FILLA DE L'ARTISTA JOSEP GUINOVART

Maria Guinovart

La memòria del pare

Maria Guinovart, filla única de l'artista Josep Guinovart, fa dos anys que es deixa la pell per aconseguir que l'Any Guinovart, que s'està celebrant en el desè aniversari de la seva mort, sigui reeixit del tot. Josep Guinovart va ser un dels artistes catalans més singulars del segle XX.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Entrevista a Colau
L'alcalde de Barcelona, Ada Colau, afirma en una entrevista que "és com si l'Estat hagués donat per perduda Catalunya, actua amb deixadesa".

10
anys

Bono, president
El diputat del PSOE José Bono es converteix en el primer president del Congrés de la democràcia que accedeix al càrrec en segona votació.

20
anys

Més deduccions
El nou IRPF augmenta les deduccions per la compra d'un habitatge i les situa entre el 15 i el 25%. També es podran deduir 75.000 per fills a càrrec.

Full de ruta

Xevi Sala

Enyorat Boadella

Soc dels que van admirar i aplaudir consecutivament les representacions de la trilogia *Ubú president*, *La increïble història del Dr. Floit & Mr. Pla* i *Daaaalí*. També soc dels que en una adolescència llunyana van admirar i aplaudir peces inoblidables com ara *Olympic Man*, quan Els Joglars l'escenificaven al cinema Olímpia de la Bisbal, sí, aquesta població de la ruralia catalana que vostè, senyor Boadella, ara considera infectada per l'estultícia electoral. Igualment, recordo com a casa ens recargolàvem de riure mentre el veïem a la televisió afaitar-se sense fulla gràcies a l'escuma contaminada del riu al seu pas per Sarrià de Ter (curiosament la població fins ara governada amb encert pel nou president d'aquest Parlament la composició del qual a vostè tant li desagrada). I, al cap dels anys, ara sense gaire entusiasme, la veritat, també soc espectador de la promoció de l'invent aquest de Tabàrnia, que a vostè li reserva el paper de president i li adjudica

Posar en dubte la qualificació dels electors quan el resultat de les votacions no t'agrada s'assembla massa al totalitarisme que tant van combatre Els Joglars

la banda sonora del film *Air Force One*, l'avió on viatja algú tan poc fiable com en Trump (cadascú és lliure de triar els seus referents, només faltaria). El seu discurs actual l'allunya cada vegada més d'aquells temps d'èxits teatrals, quan des de Jafre celebrava la saviesa humana capaç de tenir el cementiri municipal al costat d'una granja de porcs. Hi té dret, a esmenar el seu pas, igual com en va tenir alhora de canviar el presumpte menyspreu de l'administració catalana pel presumpte afecte del PP madrileny. El que ja em sembla més discutible, en canvi, és aquest encaterinament seu de separar-se dels territoris on es vota allò que no li plau. Posar en dubte la qualificació dels electors quan el resultat de les votacions no t'agrada s'assembla massa al totalitarisme que tant van combatre Els Joglars. Per això el seu penúltim espectacle televisat amb prou feines provoca el somriure compassiu que s'adreça als bufons per fer-los saber que s'allarguen massa i que lamentablement han perdut la gràcia.

Tribuna

Narcís Oliveres i Terrades. Exconseller de la Generalitat. Doctor en dret

Estat de no-dret

Elisenda Paluzie, flamant presidenta de l'ANC, va dir a El Punt Avui de 15 d'agost del 2014: "No hi haurà independència si no trencem amb la legalitat." Trencar amb la legalitat és refusar deliberadament complir una llei, un reglament, una ordre, una norma. Cobreix de manera indistinta tots els moviments de lluita, de contestació, de resistència, de revolta. En diverses ocasions m'he referit a la diferència entre el marc conceptual espanyol i el marc conceptual català, la qual diferència he sintetitzat afirmant que l'espanyol manifesta una voluntat de domini, mentre que el català manifesta una voluntat d'existir. Quan després de múltiples i vexatòries retallades (recordem l'expressió "cepillado" d'Alfonso Guerra) del projecte de modificació de l'Estatut de 2006, el Tribunal Constitucional, amb la sentència 31/2010, no va respectar el pacte entre el Parlament de Catalunya i les Cortes Generals ni tampoc el resultat del referèndum del cos electoral de Catalunya, segons Javier Pérez Royo, catequètic de dret constitucional de la Uni-

versitat de Sevilla i rellevant comentarista polític, va perpetrar un "cop d'estat" que suposava la destrucció de la Constitució espanyola de 1978.

EN EL MOMENT de la transició es volia una democràcia sense condicionants i es va admetre la necessitat de substituir un Estat que feia del centralisme un instrument d'opressió per un que harmonitzés la diversitat i la unitat. Es va imposar una exigència de consens el qual va funcionar, excepte en l'elaboració, precisament, de l'Organització Territorial de l'Estat, on la seva manca es va suplir amb ambigüitats i indefinicions. En la STC 31/2010 van aflorar aquelles ambigüitats i indefinicions i ara se'n paguen les conseqüències. I també m'he referit sovint al concepte d'estat de dret. El meu article d'El Punt Avui del 2 d'octubre de 2017 el titulava "No és un estat de dret". La noció d'estat de dret està inscrita en la Carta de les Nacions Unides, i la Declaració Universal dels Drets de l'Home de 1948 subratlla que "és essencial que els drets de l'home siguin protegits per un règim de dret per tal que les persones no

es vegin forçades, com a últim recurs, a la rebel·lió contra la tirania i l'opressió". A conseqüència de la destrucció de la Constitució, va quedar buit de contingut l'article 1. Espanya no és un estat de dret. És, doncs, un estat de no-dret? La comunitat científica fa temps que es pregunta sobre la necessitat de definir la frontera entre estat de dret i estat de no-dret.

AMB LA DETENCIÓ del president Carles Puigdemont a Alemanya, comenta Javier Pérez Royo, ja seran jutges i tribunals de quatre països europeus que s'hauran de pronunciar sobre l'euroordre dictada pel jutge Pablo Llarena. Cadascun d'aquests països té un ordenament diferent, tant des d'una perspectiva substantiva com processal, a més de tradicions jurídiques distintes i experiències històriques pròpies que el diputat del PP per Àvila, Pablo Casado, va recordar. En realitat, l'Estat espanyol, si és que existeix com a tal, no ha volgut mai ser un estat de dret i ha utilitzat el concepte com a arma d'opressió i instrument de tirania, és a dir, s'ha comportat com un estat de no-dret.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Reflexions d'un ignorant

■ Aquestes ratlles volen fer memòria i reflexionar sobre tot allò que ha portat Catalunya a un dels moments més importants de la nostra història. El Sr. Rajoy n'és el protagonista. Quan va recollir signatures contra Catalunya a tot el territori espanyol, era una acció justa i demostrativa d'un dirigent assenyat i desitjós de sembrar pau? Quan va fer que el Constitucional anul·lés diversos articles de l'Estatut català, que sí que estan inclosos en els estatuts d'altres comunitats, també era per sembrar pau? Quan els presidents de Catalunya li han demanat diàleg (18 vegades durant uns quants anys) i deia que es podia parlar de tots menys de la independència de Catalunya, era per sembrar pau? Quan aplica el 155 és per sembrar pau? Fruits del 155: provocar la fugida d'empreses; la interven-

ció del govern; la Guàrdia Civil entrant a la Generalitat i entitats catalanes; un govern escollit democràticament empresonat i exiliat; presó de persones per les seves idees. Tot això és per sembrar pau? Sr. Rajoy, si vostè fos un home just i bon polític, hauria pogut convèncer molts catalans de voler seguir sent espanyols. Amb tot el que ha fet ha aconseguit dues coses. Primera, que tot el món conegui les injustícies d'un Estat opressor i antidemocràtic. Segona, passar a la història per haver aconseguit que la majoria de Catalunya vulgui separar-se d'Espanya.

NARCÍS BANCHS I VALLS
Gelida (Alt Penedès)

'Vox populi, vox Dei'

■ Ara que hem entrat a Setmana Santa i que el país està del ple celebrant els esdeveniments que van succeir aquests dies, seria bo recordar als go-

vernants dels països europeus el proverbi romà: *Vox populi, vox Dei*. Que la veu del poble se senti més forta que mai, que les lleis anacròniques i manipulades a conveniència es deroguin i els govern actuïn en conseqüència.

INÉS TELL i de PALLEJÀ
Barcelona

L'oblit del Camp de la Bota

■ Us imagineu un dia anar als camps d'extermini nazi de Mauthausen o Auschwitz i trobar-los convertits en un hotel balneari de luxe o un resort de vacances tot inclòs, i uns centenars de metres més enllà, per no molestar els turistes, una reproducció tipus parc temàtic? Impossible, oi? Doncs no. I no cal anar tan lluny. A Sant Adrià de Besòs, en el que queda del Camp de la Bota, el que queda de l'indret on la repressió organitzada de l'aparell franquista va

afusellar més de 1.700 persones entre 1939 i 1952, ara es construirà un hotel de luxe i no el memorial previst per les víctimes de la barbàrie d'una dictadura feixista. Per no molestar els turistes el record es portarà ben lluny, uns centenars de metres enllà. A partir d'ara el 15 d'octubre de cada any, dia nacional en memòria de les víctimes de la Guerra Civil i les víctimes de la repressió de la dictadura franquista, els familiars de les més de 1.700 persones afusellades no tindran on anar. El poble que oblidava la seva història està condemnat a repetir-la.

JOSÉ LUIS MUÑOZ
Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

'Disfrutar'

■ Potser que deixéssim de *disfrutar* d'una punyetera vegada per tornar a gaudir, fruir o passar-ho bé.

JORDI ROMAGOSA i LLÀTZER
Sant Feliu de Llobregat (Baix Ll.)

La frase del dia

“Si s’actua amb justícia, la demanda d’extradició no es pot concedir”

Clara Ponsatí, EXCONSELLERA D'ENSENYAMENT

Tribuna

Míriam Díez Bosch. Directora de l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura

Secularització dèbil

Els atemptats amb rerefons religiosos que amb macabra periodicitat ataquen els nostres carrers i trenquen la nostra ja fràgil quotidianitat ens obliguen a reflexionar sobre la relació entre la cultura occidental i les altres cultures, entre les diferents maneres d'entendre la relació entre els estats i les religions, i també entre democràcia i autoritarisme. La religió és una dimensió de la geopolítica, i no es pot obviar. No és la mare de tots els problemes, ni és la panacea que ho remeiarà tot ara i aquí. Marco Rizzi, a *La secularizzazione debole: violenza, religione, autorità* afirma que “Déu persisteix”. Aquest professor de la Universitat Catòlica de Milà creu que cal fer una reflexió cultural i no policial dels actes violents vinculats a la religió. La resposta militar que per a alguns té efectes radicals immediats, és inútil a llarg termini. Els desafiaments hi continuen essent.

ELS PROFETES DEL SECULARISME que vaticinaven que les religions serien irrelevants i dèbils s'han equivocat. La secularització entra massivament al nostre vocabulari a partir del 1648 amb la pau de Westfàlia que posa fi a la guerra dels 30 Anys, el més sanguinari dels conflictes entre catòlics i protestants recents. Però és Max Weber que usa el terme, unit a desencantament i racionalització per explicar com l'ésser humà va abandonant explicacions magico-religioses de la realitat a favor de visions basades en la racionalitat i la ciència. Després de Weber els estudiosos han centrat l'atenció en les implicacions polítiques de la secularització i de la retirada de la religió del context públic. Habermass ha proposat pensar la societat en termes postseculars. És conscient que la religió no ha desaparegut i l'instiga a dialogar en un debat públic amb la modernitat. Les religions poden contribuir al debat públic, però

sovint els manca una peça: l'enriquiment d'aquesta confrontació pública també ha d'influir-les cap endins, han de ser permeables a l'ambient. A vegades, l'hermetisme les fa insensibles als signes dels temps. Les religions continuen essent-hi, i donen sentit a milers de persones. No estem davant de religiositats debilitades, sinó de noves maneres d'entendre el fet religiós en la societat.

EL QUE ÉS DÈBIL és una secularització mal entesa i un laïcisme que ha fet rebotar les identitats més radicals. Seria reduccionista veure la religió només com l'adhesió a un sistema d'idees i pràctiques. Hi ha una funció social com a element cohesionador i de legitimació de valors entorn dels quals hi ha comunitats que viuen i s'organitzen. És cert que a Occident, i especialment a Europa, la secularització no ha passat desapercibuda. Les religions han perdut rellevància pública i la religió s'ha viscut de manera menys estructurada i fins i tot els sociò-

legs de la religió l'han qualificat de pràctica marginal i subcultura.

LA TEORIA DE RIZZI és que la secularització funciona només si s'assumeix el cristianisme com a model de referència de religió. És a dir, que si parlem de la presència d'altres religions que no siguin la cristiana, el paradigma de la secularització no funciona. Amb el cristianisme s'han estructurat alguns principis d'autoritat (de la revelació, de la tradició, de la jerarquia) però també instàncies crítiques (reflexió i hermenèutica bíbliques, teories sobre l'autoritat) que garanteixen legitimitat a la racionalitat de l'individu en relació amb les pròpies creences. Aplicar a tot tipus de realitat els models interpretatius derivats de la història europea és caure en una forma de colonialisme cultural que distorsiona els fenòmens. Els models de relació entre religió i esfera pública elaborats a Occident (laïcitat francesa, el mur de separació dels EUA, el model d'integració alemany, el multiculturalisme britànic) no són un instrument eficaç avui.

EN EL FONDS ESTEM PARLANT de la crisi de l'eurocentrisme i del futur de l'humanisme europeu (un futur en què crec). El sociòleg canadenc Charles Taylor veu la secularització com una progressiva adquisició de legitimitats socials i culturals i de les concepcions explícitament atees i agnòstiques. Ni es tracta d'un interlocutor privilegiat (la religió), ni d'un actor irrelevant. La societat ha de reconèixer l'existència de les religions separant molt bé sagrat i secular. Separant. No negant ni aniquilant. I essent conscients que les religions han de saber donar raó de la seva esperança, i que les societats són polifòniques i inclouen creients i no creients. Creure en Déu encara és significatiu i no són només les religions que s'han d'adequar al debat públic, tot i que ho han de fer i els és sa i benèfic.

“La societat ha de reconèixer l'existència de les religions separant molt bé sagrat i secular”

De set en set

Joaquim Nadal i Farreras

Transversalitat

Vivim hores greus. Però l'escalada exponencial de la gravetat ens deixa el calaix buit dels adjectius. En aquest panorama

desolador el president del Parlament Roger Torrent ha apostat per la transversalitat, per eixamplar el camp, per ampliar la base social del catalanisme. Com es fa la transversalitat? Les possibilitats que es plantegen des del sobiranisme giren al voltant de: el model insurreccional que des de la radicalitat anticapitalista creu que ha arribat l'hora de desconstruir l'Estat; el legitimisme que vol restaurar el govern legítim d'abans de l'aplicació de l'article 155 i que té el problema d'ignorar que pel mig s'han fet unes eleccions intervingudes però consentides i que quan les contempla proposa accions sense cap marge de maniobra si no és el trencament de la legalitat espanyola seguint els postulats del model insurreccional, i finalment l'elecció d'un president plausible i la constitució d'un govern efectiu que pugui revertir la situació de marasme i paràlisi que ha creat el 155. Com més ens acostem a aquesta darrera hipòtesi menys en volen sentir parlar els sectors del sobiranisme pur que fugen de l'autonomisme com si fos el pecat original.

Però la transversalitat és possibilista per naturalesa, és integradora per definició, s'allunya dels extrems a la recerca de la centralitat i busca acords més enllà de les realitats virtuals que s'han construït. Quin és el punt de partida, doncs, de la transversalitat? A què renunciem uns i altres? Potser l'abús reiterat de l'horitzó republicà, fer república, sense un fonament sòlid és prescindible en una primera etapa que s'hauria de construir des d'un govern possible i amb la sortida de la presó de tots els encausats per haver defensat una causa legítima i la finalització de la delirant escalada judicial que fins i tot es planteja d'investigar l'amic Jami Matamala.

Sísif

Jordi Soler

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els CDR aixequen barreres i protagonitzen marxes lentes

■ Els Comitès de Defensa de la República desmunten tanques en peatges de l'AP-7, en "la primera acció directa de desobediència civil massiva" ■ Reclamen la llibertat dels presos polítics

Acció de protesta d'un grup d'activistes dels CDR al peatge de l'AP-7, a l'altura del Vendrell, on les barreres van estar aixecades durant més d'una hora ■ ACN

denunciar que hi ha "presos polítics" i recordar els sis mesos de l'1-O. Una setantena de manifestants, amb creus grogues i una urna de l'1-O en un altar, van tallar de manera intermitent la via durant períodes de vint minuts. L'acció va provocar cues de fins a un quilòmetre en ambdós sentits de la marxa, alhora que es feien desviaments senyalitzats per l'interior de la població.

"No pretenem res més que manifestar la no normalitat que viu el país i que hi ha un poble aixecat que espera una solució a tants mesos d'injustícia", va explicar el Marc, veí de Tèrrens i membre del CDR.

A 50 km/h

També a les Borges Blanques, els CDR van organitzar una altra marxa lenta per l'N-240, com dimecres passat, amb una trentena de vehicles que van arribar fins a Montblanc a una velocitat mitjana de 50 quilòmetres per hora. D'altra banda, el CDR de la Cerdanya va decidir finalment no tallar el túnel del Cadí ahir la tarda, després d'haver anunciat una acció sorpresa. El centenar llarg de persones que s'hi van concentrar duïen una pancarta on es llegia: "Avui no tallem, demà ja veurem".

Amb el lema *No manaran a ningú si nosaltres no els oïem*, els CDR van batejar la mobilització d'ahir com la "primera acció directa de desobediència civil massiva", afirmant: "Seguirem fent esclatar la #PrimaveraCatalana". Cap a les set del vespre, el Twitter oficial dels CDR va donar per acabada "la nova jornada de lluita arreu del país". ■

M. Sardà
BARCELONA

Els Comitès de Defensa de la República (CDR) van desmuntar ahir a la tarda les tanques de diversos peatges de la xarxa viària catalana, van tallar una carretera i van efectuar marxes lentes en una altra, com a part de les accions previstes per Setmana Santa, per tal de reivindicar la República catalana i demanar la llibertat per als presos polítics.

Pels volts de les quatre de la tarda, un grup d'un centenar de persones amb les cares tapades van des-

muntar les barreres del peatge de l'AP-7 a la Roca del Vallès. En l'acció, que va finalitzar al cap d'una hora, els CDR van "trenca i enretirar diverses tanques en sentit Barcelona", segons va informar Abertis, concessionària de la via. A la zona es van desplaçar patrulles de trànsit dels Mossos d'Esquadra, que no van intervenir.

També a Castellbell i el Vilar, al Bages, un altre grup d'activistes van desmuntar les barreres del peatge de la C-16. L'acció, que va començar cap a les cinc de la tarda, es va allargar fins a tres quarts de

set. Un altre grup de CDR va obrir, cap a quarts de sis de la tarda, les barreres dels peatges de l'AP-7 al Vendrell (Baix Penedès) i Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant (Baix Camp). Per evitar que fossin identificats els vehicles que passaven sense pagar, els CDR van tapar les càmeres amb bosses d'escombraries a tots els peatges.

'Processó' a la C-13

Paral·lelament, els CDR de Ponent van muntar ahir a la tarda una processó de Setmana Santa a la C-13, a l'altura de Tèrrens, a la Noguera, per

LA REPÚBLICA

És

La Masia Bartres
CATERING S.L.

CUINA CENTRAL PER A COL·LECTIVITATS

- Empresa familiar dedicada al món de l'hostaleria des de fa **tres generacions**.
- Menús tradicionals, saludables i equilibrats, **planificats per la nostra dietista, amb dietes adaptades segons la implantació del pla dels al·lèrgens**.
- Menús especials per a festes, diades i altres actes.
- Actualment servim a **vint-i-vuit centres de Mataró i comarca**.

Passeig Bell Aire, 49 - 08392 Sant Andreu de Llavaneres - Tel. 93 792 70 01
www.cateringmasiabartres.com - masia@cateringmasiabartres.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont demana continuar de manera pacífica

■ Insta a no “abaixar la guàrdia” davant d’un Estat espanyol “cada cop més autoritari” ■ ERC planteja formar govern abans de Sant Jordi i creu que JxCat no proposarà Puigdemont

Xavier Miró
BARCELONA

En el seu primer missatge de veu des que és a la presó alemanya de Neumünster, el president Carles Puigdemont va fer ahir una crida a “no abaixar la guàrdia” davant d’un Estat espanyol “que es comporta de manera cada cop més autoritària i retallant drets”. El president avisa que cal continuar “de manera no violenta, com sempre ho hem fet”. En el missatge, que va fer arribar a Catalunya Informació un diputat alemany de L’Esquerra que ahir va visitar el president, Puigdemont insta a no defallir: “Estem defensant els nostres drets. Tenim tot el dret del món a decidir el nostre futur.”

Per la seva banda, ERC proposa formar govern abans de Sant Jordi per posar fi al 155 i creu que JxCat no recuperarà la idea d’investir Puigdemont. “El mateix advocat

de Puigdemont ha dit que, ara com ara, la prioritat és la seva defensa”, afirmava ahir en una entrevista a Efe el portaveu republicà, Sergi Sabrià.

Tampoc preveu un nou intent d’investidura de Puigdemont l’adjunt a la presidència d’ERC, Pere Aragonès, que defensa un escenari de negociació amb l’Estat, però deixa clar que, perquè el diàleg sigui “honest”, caldrà alliberar els presos i retirar acusacions. En una entrevista a *La Vanguardia*, Aragonès defensa una nova estratègia per aconseguir una majoria independentista “inapel·lable i consolidada, no només del 50%”, una via que considera que ha de portar al referèndum acordat.

Referèndum futur

També parla d’un futur referèndum la consellera Clara Ponsatí des d’Escòcia. En una entrevista a RAC1, admetia que caldrà fer aquest plebiscit “amb

més formalitat i tranquil·litat, i sense agressions externes”. Ponsatí també creu que, tard o d’hora, caldrà iniciar una negociació amb l’Estat espanyol, tot i que no confia que Rajoy faci el pas.

Pel que fa a la investidura de Puigdemont, l’ex-president Artur Mas advertia ahir en una entrevista a RAC1 que, en la situació actual, comportaria conseqüències penals per a més gent, un risc que demana valorar si “val la pena” tenint en compte els dirigents empresonats, els que són fora del país i els que tenen processos judicials oberts. Mas defensa que Puigdemont té tota la legitimitat, però hi afegeix que “a vegades la legitimitat no s’imposa a curt termini”. Per això, demana “rearmar forces, constància i molta intel·ligència política” per capgirar a mitjà termini una situació que creu que no es podrà resoldre “ni en sis dies ni en sis mesos”. ■

La manifestació per la llibertat dels presos, ahir a Berlín ■ ODD ANDERSEN / AFP

El clam pel president recorre el Berlín de Merkel

El crit de “Llibertat, Puigdemont”, en català, anglès i alemany, va recórrer ahir Berlín, des de la Porta de Brandenburg fins al Ministeri de Justícia. Una marxa convocada per l’ANC, amb presència dels diputats de JxCat Quim Torra i Aurora Madala, i també de representants de L’Esquerra, el partit alemany que ha fet seva la mobilització contra l’extradició. “Va ser una vergonya per a tots nosaltres que se’l detingués aquí. I ho seria encara més que se’l lliurés a la justícia espanyola, de-

cidida a empresonar tot el procés català”, va dir Andrej Hunko, diputat al Bundestag. “A Espanya no hi ha separació de poders”, hi va afegir Madala, enmig de grups de manifestants amb pancartes solidàries amb Puigdemont i la resta. La marxa va arrencar a la Porta de Brandenburg, símbol de la llibertat recuperada amb la caiguda del mur, i va acabar al Ministeri de Justícia, la titular del qual, la socialdemòcrata Katarina Barley, insisteix que el cas és en mans de la justícia i que el go-

vern no hi intervindrà. També va desfil·lar per la delegació de Schleswig-Holstein, el petit land on hi ha la presó de Neumünster. Avui és dia festiu a Alemanya, de manera que fins demà no cal esperar esdeveniments. L’advocat de Puigdemont, Wolfgang Schomburg, va exigir al govern de Merkel que no doni el vistiplau a l’extradició si la justícia la fa efectiva. I va advertir que recorrerà al Tribunal Constitucional si Puigdemont no queda en llibertat. ■ GEMMA C. SERRA

VILANOVA DE BELLPUIG
7 d’abril de 2018
inici del concert tarda 19.00h., nit 23.00h.

Llibertat!

Reggae per xics
THE PENGUINS

HORA DE JOGLAR

XAVI SARRIÀ

ATUPA

BRAMS

Només tarda: 6€ anticipada: 13€ taquilla: 15€

Punts de venda, Gornès: Cafè Bunker | Tàrraga: Nostalgic’s | les Borges Blanques: Slàvia
Bellpuig: Cafè l’Avenç | Lleida: Músical Lleida | Vilanova de Bellpuig: El Pati, l’Escalot, l’Estoneta
Internet: www.productesdelaterra.cat

Logos: Reggae, Ajuntament Vilanova de Bellpuig, PEPSI, Danoní, Schöffer, MR

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Agència Tributària explora els límits

■ Els responsables de la hisenda catalana veuen marge per seguir creixent el 2018 fins i tot dins de la no unilateralitat ■ Si hi ha govern, ja planegen accions com ara desplegar el codi tributari o crear en un any un consorci amb les diputacions

Òscar Palau
BARCELONA

Sigui quin sigui l'escenari polític que vingui, l'Agència Tributària de Catalunya (ATC) ja preveu mantenir i fins i tot ampliar els plans de desplegament. Després d'haver fet un salt de gegant el 2017 i pendent encara de saber el rumb que agafarà la nova legislatura, l'ATC no renuncia a seguir guanyant cos en el camí cap a la República tot explorant els límits de la legalitat vigent, i s'ha fixat objectius ambiciosos per al 2018. "Hi ha marge per seguir avançant dins de la no unilateralitat", resumeixen fonts internes, que recorden que en molts casos "el que es pot interpretar com a estructures d'estat també són eines bàsiques per a una administració moderna". Això sí, admeten que amb el 155 encara a sobre ara el marge "és molt limitat" i només serà possible implantar-les si hi ha govern i es deslliuren de la tenalla que suposa.

El desplegament del codi tributari de Catalunya, aprovat al juliol en l'última sessió ordinària de l'anterior legislatura i venut en el seu moment com una de les lleis de desconexió, és un dels exemples més clars de les noves fites. La destalada del TC ha estat suau en aquest cas, ja que inicialment la suspensió cautelar va afectar tot just cinc articles, i a més a tres d'ells després se'ls va aixecar. Això vol dir que només dos són inaplicables ara mateix, això sí gens menors, ja que facilitaven la promoció interna de funcionaris de cossos tributaris entre administracions. "És la seva principal por, i això ens farà renunciar a certs perfils profes-

sionals molt qualificats", lamenten els responsables de la hisenda. La resta del codi, però, està vigent i el departament ja es prepara per desplegar-lo, començant per la creació del Consell Fiscal de Catalunya, l'òrgan pensat per a la interlocució amb els col·legis professionals i els principals actors del sector. A més, es preveu crear el registre d'assessors fiscals i desenvolupar el codi de bones pràctiques. I en un segon estadi, un altre dels projectes estel·lars de la llei, l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris, que vol ajudar a trobar noves figures impositives i a fer més eficients les actuals en col·laboració amb el món universitari i professional. L'ens, igualment, seria el centre de formació dels funcionaris catalans.

No només creant nous organismes es pot avançar, sinó també donant més recorregut als existents. És el cas de la Junta de Tributs de Catalunya, creada el 2014 com a àrbitre en cas de recursos i reclamacions, però que ara cenyeix l'àmbit d'actuació als tributs propis. La intenció seria que també assumís, com a mínim, la resolució de conflictes en els tributs cedits, fet del qual ara s'encarrega un tribunal administratiu de dependència estatal, i que contribuiria a donar més cos a la junta.

Consorti tributari

Si la passada legislatura va servir per crear la xarxa Tributs de Catalunya—que disposa de 161 oficines de les diputacions, a les quals cal afegir les 32 pròpies o compartides de l'ATC, que fan tasques d'informació i finestreta única per a imposts propis i cedits a la

Els principals objectius de l'Agència Tributària el 2018

- Desplegar el codi tributari: creació del Consell Fiscal de Catalunya i de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris
- Crear un consorci amb les diputacions a partir de la Xarxa Tributs de Catalunya
- Continuar el desplegament del programa Spriu sense renunciar a assumir nous impostos
- Avançar en la recaptació executiva
- Redactar i aprovar un nou pla de prevenció i reducció del frau
- Endegar l'assessoria a la xarxa territorial en la campanya de la renda

Generalitat—, la intenció ara és consolidar l'estructura amb la creació d'un consorci tributari efectiu entre ambdues administracions que permeti donar cos a la xarxa per compartir informació i facilitar accions conjuntes. Ara mateix l'agència actua com a prestadora de serveis (ha assumit la recaptació executiva de diversos ens locals, com l'Ajuntament de Barcelona) i alhora com a client de les diputacions "en un pla d'igualtat i sense cap estructura". Amb un consorci es podrien "enfortir estructures" per gestionar

de manera més eficient la via executiva, fet que a més ajudaria a estendre els convenis actuals per dur-la a terme a tota l'administració local. "Tindria tot el sentit com a principal missió de Tributs de Catalunya", s'argumenta, a més que també serviria per a exemple per oferir accions de formació al món local. "Seria un espai comú, no es tractaria d'absorbir res", aclareixen les mateixes fonts del govern. Això sí, per tirar-ho endavant caldria òbviament la complicitat de totes les diputacions, i per això la intenció seria que el projecte

pogués cristal·litzar en un any, abans de les properes eleccions municipals.

Campanya de la renda

Un altre objectiu ara serà consolidar el modern sistema informàtic e-Spriu, posat en marxa tot just l'estiu passat, amb noves funcionalitats i l'assumpció si es pot de nous impostos, fins i tot d'alguns que ara no corresponen a la Generalitat. En aquest sentit, els responsables recorden que l'ATC està preparada per gestionar qual-sevol tribut i que "hi ha vies en el marc no unilateral que permetrien assu-

mir impostos grans", i no s'hi renuncia. Sense anar més lluny, en l'Estatut figurava la creació d'un consorci amb l'Estat que permetria això i que mai s'ha desenvolupat. Encara no en aquest marc, el desplegament territorial del 2017 farà possible que l'ATC participi en la campanya de la renda que s'inicia d'aquí a pocs dies, ja que per primer cop s'oferirà serveis d'assessorament a les seves oficines per ajudar a fer la declaració de l'IRPF.

A banda, l'agència vol seguir creixent enguany per atansar-se als 800 tre-

Les dades

196,8

milions d'euros procedents del frau fiscal va fer aflorar l'ATC el 2017, un 15,7% més que l'any anterior.

850.000

operacions del Servei Català de Trànsit per via executiva gestionarà l'ATC anualment a partir del 2018 i el 2019.

El secretari d'Hisenda, Albert Castellanos, i el director de l'ATC, Eduard Vilà, van fer balanç el 13 de març i van explicar els objectius per al 2018 ■ J. LOSADA

El 155 tenalla però no para el desplegament

REALITAT • La intervenció de l'autonomia no ha pogut revertir el creixement de l'Agència Tributària el 2017, del tot legal en el marc autonòmic **ATURADA** • Això sí, les grapes de l'Estat van bloquejar partides per valor de 91 milions i impedeixen cap decisió sobre els recursos propis, pressupost inclòs

Ò. Palau
BARCELONA

L'Agència Tributària de Catalunya va fer un salt brutal el 2017. Al setembre va obrir de cop 14 oficines territorials, que s'afegien a les 5 ja existents, i se n'hi van unir 13 més de compartides amb ens locals. També l'any passat va passar de 400 a 700 treballadors, va implantar el programa e-Spriu, que ha d'anar substituint l'antic G@udí, i va desenvolupar la recaptació executiva d'impostos propis i cedits, així com la d'alguns ens locals, sense trencar del tot el conveni amb l'agència estatal, que facilita que es perseguixin deutors que marxen a altres punts.

En tot cas, l'any es va tancar havent desplegat del tot la modalitat executiva més usual, l'embargament de comptes corrents (es van fer 187.000 diligències, per valor de 218 milions d'euros), i havent iniciat el d'estadís posteriors com ara sous i salaris, immobles i crèdits i rendes. A tot plegat cal afegir-hi la implantació, al maig, de l'impost de les encrucades, que va recaptar 23 dels 31 milions previstos, menys

pels mesos que es van perdre. Els responsables asseguren que el ritme de recaptació va ser fins i tot superior al previst, i que s'ha aconseguit l'efecte de reduir el consum d'aquestes begudes.

Des del govern es destaca que el desplegament s'ha fet "sobre el previst, en molt poc temps i amb canvis de transcendència", que s'han aplicat sense haver desatès funcions i, per tant, sense que se n'hagi ressentit l'activitat ni la recaptació. Admeten que hi ha influït la conjuntura econòmica favorable, però també que l'augment de personal s'hagi fet sobretot amb el de les oficines liquidadores amb qui es va extingir el conveni, que ja tenia experiència. "Quasi tothom que ho ha volgut ha passat", asseguren.

Ni tan sols el decret del 155 a l'octubre va poder aturar ni revertir res, ja que fins i tot amb aquest règim van tirar endavant dues convocatòries de places que ja estaven dotades, amb comunicació prèvia al ministeri: 29 d'auxiliar administratiu i 13 per reforçar la recaptació executiva. "Res de tot el que s'ha fet és atribuïble a una agenda unilateral; amb el 155 no han tocat res perquè tot era perfectament legal",

expliquen. "El ministeri és conscient que no hem fet res que ja hagin fet altres comunitats, perquè fins ara estàvem en un baix nivell de desplegament", destaquen. Si abans s'havia fet més feina de reflexió, les decisions executives van arribar a partir del 2016.

De 470 a 91 milions bloquejats

Carregar-se la "tramitadora", tal com es coneixia el sistema que volia unificar el pagament de tributs estatals dels ens públics de la Generalitat, és l'únic gest polític que han fet "per fer veure que manaven", tot i que no s'hi renuncia com a política fiscal corporativa, perquè "és normal que el departament sigui el defensor dels interessos dels ens públics propis en matèria de política fiscal, ja que el projecte no era només per tramitar els tributs, sinó per defensar i assessorar en les interpretacions normatives.

El 155, en tot cas, també té repercussions. L'acord de no disponibilitat de crèdits pressupostaris per a àrees no considerades "fonamentals" decretat per l'Estat al setembre va retenir partides per valor de 470 milions, dels quals 304 corresponien a fons de

contingència. Això sí, durant l'últim trimestre, i sempre a petició dels departaments, Hisenda va aprovar revocacions parcials del bloqueig, i l'impacte final va acabar reduint-se a 91 milions (el 0,3% de la despesa no financera). Tot i això, al govern recorden que, més enllà del volum bloquejat, el que propicia el 155 és la nul·la autonomia per decidir sobre les polítiques i fons propis. "El greuge no es mesura pel volum de recursos que no es poden fer efectius", subratllen.

A banda, constaten que s'ha perdut tota iniciativa política per endegar noves accions o figures impositives, i que es limita enormement la gestió de les ja existents. Sense govern, a més, s'està en situació de prorroga, i en no poder-se aprovar nou pressupost s'impedeix adaptar els recursos a les noves prioritats i poder fer créixer la despesa. A més, recorden la situació d'indefensió actual per la nul·la capacitat de defensa jurídica davant d'accions invasives de l'Estat. En els últims mesos, per exemple, no s'ha pogut recórrer contra un reglament del ministeri que fixa l'agència estatal com a referent en les subhastes electròniques. ■

balladors –ara en té 730–. Quan hi hagi govern, preveu fer dues convocatòries més d'oposicions, una per a 40 places i una altra per a 24, per reforçar el cos d'inspectors tributaris. En aquest marc, de fet, també es volen intensificar les activitats de control, i caldrà actualitzar el pla de prevenció i reducció del frau, que des del 2015 ha fet aflorar ja uns 557 milions.

Fer la primera subhasta de béns embargats, a final d'any, i millorar la seu electrònica perquè tots els tràmits i processos es puguin fer per via telemàtica, són més fites a curt termini. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Urkullu se solidaritza i diu no a Rajoy mentre duri el 155

El lehendakari reclama un president que recuperi l'autogovern i recorda els presos en l'Aberri Eguna més català ■ El PNB exigeix a la UE referèndums pactats i manté el no al pressupost estatal

Redacció
BILBAO

La Plaza Nueva de Bilbao va ser el marc ahir de l'Aberri Eguna o Dia de la Pàtria Basca més catalanitzat de la història del PNB, amb l'inicial "benvinguts" –en català– del lehendakari Iñigo Urkullu als invitats Eduard Pujol (JxCat) i Montserrat Candini (PDeCAT) i *L'estaca* cantada en basc. El lehendakari Urkullu, un dels principals mediadors que abans del 27 d'octubre va voler conduir Carles Puigdemont a convocar eleccions anticipades per evitar el 155 sense que la garantia de La Moncloa arribés, es va solidaritzar ahir amb els presos i exiliats catalans i va reclamar a l'independentisme investir ja un president d'un govern "estable i sòlid" que recuperi la Generalitat i "fulmini" el 155 amb un avís a Mariano Rajoy: tindrà un no del PNB al pressupost del 2018 mentre l'excepcionalitat regeixi a Catalunya.

Urkullu va rebutjar des de Bilbao "diàleg" i "pacte" a Madrid i Barcelona per desbloquejar el conflicte català. "Vull que es recuperi el govern de la Generalitat, un govern estable i sòlid que fulmini el 155 i recuperi l'autogovern", va

Ortuzar (PNB), Pujol (JxCat), Candini (PDeCAT) i Urkullu, en la celebració de l'Aberri Eguna a Bilbao ■ MIGUEL TOÑA / EFE

desitjar quan ja han passat més de tres mesos des de les eleccions del 21-D.

A la UE, al mateix temps, el lehendakari li va reclamar fer referèndums pactats per tenir una Europa "que incorpori les regions constitucionals amb competències legislatives, i les que representen realitats nacionals sense estat, com Euskadi". En aquest punt, el mandatari basc va

reivindicar una "directiva de claredat" que ofereixi una "llera de solució" perquè les comunitats que anhelien el seu dret a decidir puguin "consultar la seva ciutadania en un referèndum legal i pactat".

Pressió pels comptes

Després que Ciutadans entregués a Rajoy el sí al pressupost del 2018 un dia abans de la seva pre-

sentació i aprovació al Consell de Ministres, el PNB sent ara com des de Madrid es redobla la pressió perquè el grup basc no condemni el govern del PP a navegar amb els comptes del 2017 prorrogats, com fa ara ja en ple mes d'abril. Les urgències de Rajoy arribaran l'última setmana d'abril –quan el Congrés debatrà i votarà les esmenes a la totalitat

que reclamen la devolució del pressupost i necessitarà sumar el vot del PNB a més del de Cs–, així que ahir el portaveu de JxCat, Eduard Pujol, va animar el PNB a mantenir-se ferm en el no a Rajoy. "El PNB ha de ser, i és conscient, de la força que ara té per fer palanca per frenar aquest estat de brutalitat", va dir Pujol. I va obtenir l'aval del líder del PNB, Andoni Or-

tuzar. "Amb el 155 no juguem, la mera existència del 155 i l'aplicació que se n'està fent a Catalunya és un atac també a Euskadi i a la nostra idea de l'autogovern", va etzibar el president del PNB a Rajoy. "Ni les alertes taronges per vent fort de Rivera ens faran canviar de posició!", va ironitzar Ortuzar en al·lusió al líder de Cs.

Després del discurs més institucional d'Urkullu, Ortuzar va denunciar "l'autoritarisme" del "ranci nacionalisme espanyol" i va exigir el desterrament de l'amenaça i la coacció per part de l'Estat.

Amb l'AMI a Pamplona
L'Aberri Eguna es va tenir de catalanitat també a Pamplona, on l'esquerra

La frase

“Amb el 155 no juguem, la mera existència del 155 i l'aplicació a Catalunya ataca també Euskadi”

Andoni Ortuzar
PRESIDENT DEL PNB

abertzale va convocar milers de persones a la marxa sota el lema *Burujabe hobe* (amb sobirania, millor) a la pancarta de la capçalera, que, entre d'altres, era sostinguda per Annabel Moreno, vicepresidenta de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i Txutxi Ariznabarreta, portaveu d'Independentistak. Moreno va ser ovacionada al final de la marxa després de denunciar la "caça de bruixes ferotge" a l'independentisme per part de l'Estat i d'advertir: "No hi haurà prou barrots per silenciar-nos." ■

Restaurant CAN MARTÍ

Menú diari 11,50 € (Tot inclòs)

Menú de cap de setmana
17,50 € (Begudes i cafès a part)

93 752 37 59

Ctra. de Premià de Dalt, s/n (al costat del pont de l'autopista)

